

Posłaniec św. Brunona

Nr 186

10 maja 2015

Gazetka parafii p.w. św. Brunona Bonifacego z Kwerfurtu w Łomży

Pierwsze soboty miesiąca

Wielka obietnica Niepokalanego Serca Maryi – nabożeństwo pierwszych sobót miesiąca

Moje Niepokalane Serce będzie twoją ucieczką i drogą, która zaprowadzi cię do Boga. Na każdy etap dziejów Pan Bóg daje nam dostosowane do potrzeb duchowych i problemów danej epoki środki. Dla naszych czasów są nimi kult Bożego Miłosierdzia i zawierzenie Niepokalanemu Sercu Maryi, a zwłaszcza nabożeństwo pierwszych sobót miesiąca, które

łączy oddawanie czci Matce Bożej z kultem Eucharystii. Nabożeństwo to ma charakter wynagradzający, jest więc prośbą o miłosierdzie Boga nad światem. Pierwsze soboty miesiąca są ściśle związane z objawieniami Matki Bożej w Fatimie, które miały miejsce od maja do października 1917 r. Matka Boża sześciokrotnie objawiła się Franciszkowi, Hiacyncie i Łucji. Dwoje wizjonerów – Franciszek i Hiacynta – zmarło wkrótce po objawieniach. Na ziemi pozostała Łucja; wstąpiła do Zgromadzenia Sióstr św. Doroty, a w 1948 r. za specjalnym pozwoleniem Piusa XII przeniosła się do Karmelu w Coimbrze. Jako s. Maria Łucja od Jezusa i Niepokalanego Serca przez długie lata była znakiem i świadkiem orędzia Matki Bożej. W klasztorze miała kolejne objawienia Jezusa i Maryi dotyczące m.in. pierwszych sobót. 13 czerwca 1917 r. Matka Boża zapowiedziała Łucji: „Jezus chce posłużyć się tobą, abym była bardziej znana i miłowana. Chce zaprowadzić na świecie nabożeństwo do mego Niepokalanego Serca. Tym, którzy przyjmą to nabożeństwo, obiecuję zbawienie. Te dusze będą przez Boga kochane jak kwiaty postawione przeze mnie dla ozdoby Jego tronu”. Nad prawą dłoń Maryi dzieci zobaczyły wówczas Serce, w które były białe ciernie. Zrozumieli, że jest to Niepokalane Serce Maryi, znieważane przez grzechy ludzkości, pragnące zadośćuczynienia.

13 lipca 1917 r. Maryja przekazała dzieciom tajemnicę fatimską, złożoną z trzech części. Po wizji piekła (pierwsza część tajemnicy) Matka Boża powiedziała z dobrocią, ale i ze smutkiem: „Widzieliście piekło, do którego idą dusze biednych grzeszników. Bóg chce je ratować, Bóg chce rozpowszechnić na świecie nabożeństwo do mego Niepokalanego Serca. Jeżeli uczyni się to, co wam powiem, wielu zostanie przed piekłem uratowanych i nastanie pokój na świecie. Wojna zbliża się ku końcowi, ale jeżeli ludzie nie przestaną obrażać Boga, to w czasie pontyfikatu Piusa XI rozpocznie się druga wojna. Gorsza. Kiedy pewnej nocy ujrzycie nieznanne światło, wiedźcie, że jest to wielki znak od Boga, że zbliża się kara na świat za jego liczne zbrodnie. Będzie wojna, głód, prześladowanie Kościoła i Ojca Świętego. Aby temu zapobiec, przybędę, by prosić o poświęcenie Rosji memu Niepokalanemu Sercu i o Komunię świętą wynagradzającą w pierwsze soboty. Jeżeli moje życzenia zostaną spełnione, Rosja nawróci się i zapanuje pokój. Jeżeli nie, bezbożna propaganda rozszerzy swe błędne nauki po świecie, wywołując wojny i prześladowanie Kościoła. Dobrzy będą męczenni, Ojciec Święty będzie wiele cierpieć. Różne narody zginą, na koniec moje Niepokalane Serce zatriumfuje. Ojciec Święty poświęci mi Rosję, która się nawróci, i przez pewien czas zapanuje na świecie pokój”.

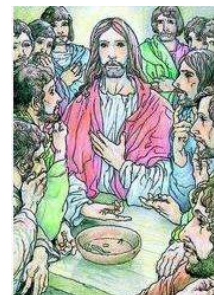

Ewangelia wg Św. Jana (J 15,9-17).

Jezus powiedział do swoich uczniów: „Jak Mnie umiłował Ojciec, tak i Ja was umiłowałem. Wytrwajcie w miłości mojej! Jeśli będziecie zachowywać moje przykazania, będziecie trwać w miłości mojej, tak jak Ja zachowałem przykazania Ojca mego i trwam w Jego miłości. To wam powiedziałem, aby radość moja w was była i aby radość wasza była pełna. To jest moje przykazanie, abyście się wzajemnie miłowali, tak jak Ja was umiłowałem. Nikt nie ma większej miłości od tej, gdy ktoś życie swoje oddaje za przyjaciół swoich. Wy jesteście przyjaciółmi moimi, jeżeli czynicie to, co wam przykazuję. Już was nie nazywani sługami, bo sługa nie wie, co czyni pan jego, ale nazwałem was przyjaciółmi, albowiem oznajmiłem wam wszystko, co usłyszałem od Ojca mego. Nie wyście Mnie wybrali, ale Ja was wybrałem i przeznaczyłem was na to, abyście szli i owoc przynosili i by owoc wasz trwał, aby wszystko dał wam Ojciec, o cokolwiek Go prosicie w imię moje. To wam przykazuję, abyście się wzajemnie miłowali”.

* * * * *

MIŁOŚĆ – DAR I ZOBOWIĄZANIE

Słowo Boże przypomina nam dzisiaj dwie zasadnicze prawdy. Pierwsza odśłania najgłębszą tajemnicę Boga. Św. Jan streścił ją, pisząc: „Bóg jest miłością”. Cała historia zbawienia, poczynając od dzieła stworzenia, jest historią uprzedzającej, cierplivej i przebaczącej miłości Bożej. Nikt nie kocha człowieka tak mocno jak On. Dowiódł tego Jezus, oddając swe życie za zbawienie świata. Miłość jest darem niczym niezastąpionym. Nie „my umiłowaliśmy Boga, ale On sam nas umiłował i postął Syna swojego”. (II czytanie). Jak przekonał się św. Piotr w domu Korneliusza, „Bóg nie ma względu na osoby”. Prawo do Jego miłości mają wszyscy ludzie, gdyż „w każdym narodzie miły jest Mu ten, kto się Go boi i postępuje sprawiedliwie” (I czytanie). Druga prawda uczy, że miłość Boża ma moc zobowiązującą. Obdarowani miłością mamy się nią dzielić z bliźnimi. Chrystus polecił nam: „Wytrwajcie w miłości mojej”. W jaki sposób? Zachowując przykazania (Ewangelia). Tak więc miłość to nie tylko deklaracje, uczucia lub pragnienia. Ona wyraża się zawsze w konkretnych słowach i czynach. Miłość można dostrzec zarówno w modlitewnym zjednoczeniu z Bogiem, jak i w codziennych postawach oraz wyborach. Ona ma moc przemieniającą, uszlachetnia nas, czyni przyjaciółmi Chrystusa, rodzi do nowego życia, radości i pokoju. A zatem dziękujemy Bogu za dar Jego miłości, która opromienia nasze życie. I starajmy się naśladować Chrystusa, biegnąc ścieżką Jego przykazań.

* * * * *

„Znosić znaczy coś więcej niż mieć cierpliwość. Jest to noszenie na własnych barkach, odczuwanie ciężaru udreń. Także chrześcijańskie życie ma w sobie takie chwile. Jednak Jezus powiada nam: «Miejcie w takich chwilach odwagę. Ja zwyciężyłem i także wy będziecie zwycięzcami». To pierwsze słowo jest dla nas światłem w przechodzeniu przez najtrudniejsze chwile życia, które przynoszą nam cierpienie”.

„Trzeba zawierzyć Panu coś, tę trudną chwilę – mówił dalej Ojciec Święty. – Trzeba zawierzyć Panu siebie samego, naszych wiernych, nas kapłanów, biskupów; zawierzyć Panu nasze rodziny, przyjaciół i powiedzieć Bogu: «Weź ich w opiekę, są Twoi». Jest to rodzaj modlitwy, który nie zawsze stosujemy, mianowicie modlitwa zawierzenia. «Panie, zawierzam Ci to, prowadź to dalej» – to piękna modlitwa chrześcijańska. To postawa ufności w moc Bożą, ale także w czułość Pana, który jest Ojcem”.

Pierwsze soboty miesiąca (c.d.)

10 grudnia 1925 r. w Pontevedra (Hiszpania) Matka Boża zjawiła się z Dzieciątkiem Jezus, pokazała cierniami otoczone Serce. Pan Jezus powiedział: „Miej współczucie z Sercem Twej Najświętszej Matki, otoczonym cierniami, którymi niewdzięczni ludzie wciąż je na nowo ranią, a nie ma nikogo, kto by przez akt wynagrodzenia te ciernie powyciągał”. „Córko moja – prosiła Maryja – spójrz, Serce moje otoczone cierniami, którymi niewdzięczni ludzie przez bluźnierstwa i niewdzięczność stale ranią. Przynajmniej ty staraj się nieść Mi radość i oznajmij w moim imieniu, że przybędę w godzinie śmierci z łaskami potrzebnymi do zbawienia do tych wszystkich, którzy przez pięć miesięcy w pierwsze soboty odprawiają spowiedź, przyjmą Komunię świętą, odmówią jeden różaniec i przez piętnaście minut rozmyślania nad piętnastu tajemnicami różańcowymi towarzyszyć Mi będą w intencji zadośćuczynienia”. W nocy z 29 na 30 maja

1930 r. w Tuy (Hiszpania) na pytanie, dlaczego Maryja mówi o pięciu pierwszych sobotach, Siostra Łucja otrzymała od Jezusa odpowiedź: „Córko moja, powód jest prosty: Jest pięć rodzajów obelg i bluźnierstw wypowiadanych przeciwko Niepokalanemu Sercu Maryi:– bluźnierstwa przeciw Niepokalanemu Poczęciu;– przeciwko Jej Dziewictwu;– przeciwko Jej Bożemu Macierzyństwu, uznając Ją wyłącznie za matkę człowieka;– bluźnierstwa tych, którzy starają się otwarcie i publicznie wpoić w serca dzieci obojętność, wzdargę, a nawet nienawiść do Niepokalanej Matki;– bluźnierstwa tych, którzy znieważają Maryję bezpośrednio w Jej świętych wizerunkach”. Istotą nabożeństwa pierwszych sobót jest zadośćuczynienie, czyli wynagrodzenie za grzechy, jakich dopuszczają się ludzie, także niewierzący, przeciwko Niepokalanemu Sercu Maryi,

a w konsekwencji przeciw Bogu. Grzech bowiem – jak podaje Katechizm Kościoła Katolickiego – jest brakiem prawdziwej miłości Boga i bliźniego, jest obrazą Boga, buntem przeciw Niemu, wykroczeniem przeciw rozumowi, prawdzie, prawemu sumieniu, rani naturę człowieka, godzi w ludzką solidarność, wreszcie skazuje człowieka na wieczne potępienie. Zalecając nabożeństwo pierwszych sobót, Matka Boża pragnie nas zaangażować w dzieło pokuty i nawrócenia, czyli misję ratowania zagrożonego wieloma niebezpieczeństwami świata, aby wyprosić dla niego miłosierdzie Boga, przed którym Ona jako nasza Matka nieustannie wstawia się za nami. Od zadośćuczynienia za popełnione zło i zwrócenia serc do Boga zależy pokój na świecie, jego przetrwanie i odkupienie według zamysłu Bożego. W walce z mocami ciemności o królestwo Boże istotną rolę Opatrzność Boża powierzyła Maryi, zwycięskiej Niewieście z Księgi Apokalipsy. Odpowiadając na Jej wezwanie, stajemy się nowym pokoleniem, włączonym w walkę, ale i w zwycięstwo, o którym wielokrotnie pisała Siostra Łucja: „Pan powiedział: «Wprowadzam nieprzyjaźń między ciebie i niewiastę, pomiędzy potomstwo twoje a potomstwo jej: ono zmiążdży ci głowę, a ty zmiążdżysz mu piętę» (Rdz 3, 15). To nowe pokolenie, które się narodzi z tej niewiasty zapowiadanej przez Boga, zatriumfuje w walce z pokoleniem szatańskim, miażdżąc mu głowę. Maryja jest Matką tego nowego pokolenia. (...) Serce Maryi jest w pewien sposób sercem tego nowego pokolenia, którego pierwszym owocem jest Chrystus, Słowo Boże”. Oddanie Maryi w nabożeństwie pierwszych sobót przemienia całkowicie i dogłębnie, jednocząc nas poprzez Jej Serce z Bogiem. „Nabożeństwo do Niepokalanego Serca Maryi – wyjaśniała Siostra Łucja – powinno się rozpowszechnić i zakorzenić w świecie przez prawdziwe poświęcenie nawrócenia i oddania, podobnie jak przez konsekrację chleb i wino przemieniając się w Ciało i Krew Chrystusa, zacerpnięte w swym życiowym bytowaniu z Serca Maryi. W tej właśnie formie Niepokalane Serce Maryi winno być dla nas ucieczką i drogą wiodącą do Boga”. Istotną cechą tego nabożeństwa jest całkowita bezinteresowność, czyli wyłączne pragnienie wynagrodzenia Niepokalanemu Sercu Maryi – nie powinno się odprawiać go w żadnych innych intencjach (choćby najpobożniejszych), jak tylko w celu zadośćuczynienia za grzechy i zniewagi wobec Niepokalanego Serca Maryi. „Muszę wyznać – pisała Siostra Łucja – że nigdy nie czułam się tak szczęśliwa, niż kiedy przychodzi pierwsza sobota. Czy nie jest prawdą, że największym naszym szczęściem jest być całym dla Jezusa i Maryi i kochać Ich, Ich wyłącznie, bezwarunkowo?”. Matka Boża zezwoliła też na pewne ułatwienie: „Jeśli kapłani ze słusznej przyczyny uznają za stosowne udzielić duszom takiego zezwolenia, warunki nabożeństwa pierwszych sobót mogą być również spełnione w niedzielę, która następuje po pierwszej sobocie”.

Ogłoszenia DUSZPASTERSKIE

1. Dziś – szósta niedziela Wielkanocy, która uświadamia nam, że Pan Jezus chce włączyć do Kościoła także pogan. Dla pozyskania ich dla Chrystusa duże znaczenie ma nasza miłość wzajemna i jedność.
2. W środę przypada wspomnienie Najświętszej Maryi Panny z Fatimy i 31. rocznica zamachu na Jana Pawła II. Różaniec i procesja fatimska o godz. 17⁰⁰
3. W czwartek będziemy obchodzić święto św. Macieja, Apostoła.
4. W sobotę – święto św. Andrzeja Boboli, prezbitera i męczennika, patrona Polski.
5. Za tydzień przypada uroczystość Wniebowstąpienia Pańskiego, zajmująca miejsce siódmej niedzieli Wielkanocy.

*Wasz Proboszcz***Przygotowanie do Sakramentu Bierzmowania****1. Co to jest Eucharystia?**

Jest Ofiarą Ciała i Krwi Pana Jezusa, którą On ustanowił, aby w niej na całe wieki, aż do swego przyjścia, utrwalić Ofiarę Krzyża i tak powierzyć Kościołowi pamiątkę swej męki i zmartwychwstania. Jest znakiem jedności, ucztą paschalną, podczas której przyjmujemy Chrystusa i otrzymujemy zadatek przyszłej chwały.

2. Kiedy Jezus ustanowił Eucharystię?

Ustanowił ją w wielki czwartek. Celebrując ze swoimi Apostołami Ostatnią wieczerzę słowami: „bierzcie i jedzcie z tego wszyscy: to jest bowiem Ciało moje, które za was będzie wydane... bierzcie i pijecie z niego wszyscy: to jest bowiem kielich Krwi mojej nowego i wiecznego Przymierza, która za was będzie wylana na odpuszczenie grzechów. To czyńcie na moją pamiątkę”.

3. Jak chrześcijanin powinien uczestniczyć we Mszy świętej?

Wtedy, kiedy jesteśmy obecni we Mszy św. modlimy się wspólnie z kapłanem i ofiarujemy się wraz z Panem Jezusem Bogu Ojcu. W pełni uczestniczymy, gdy w czasie Mszy św. przyjmujemy Komunię świętą.

4. Co to jest Komunia święta?

Komunia święta jest to spożywanie Ciała i Krwi Pana Jezusa pod postaciami chleba i wina.

Porządek nabożeństw w naszym kościele

Msze św.: w niedziele: 7⁰⁰, 9⁰⁰, 11⁰⁰, 13⁰⁰, 16⁰⁰ (w kościele na cmentarzu), 18⁰⁰ w dni powszednie: 7⁰⁰, 18⁰⁰.

Kancelaria czynna Pn. – CzW. 8³⁰-10⁰⁰; Pt. i Sb. 16⁰⁰-18⁰⁰

Parafia Rzymско - Katolicka pw. św. Brunona Bonifacego z Kwerfurtu

ul. Wojska Polskiego 135, 18-400 Łomża

Konto: Bank Pekao SA 57 1240 1532 1111 0000 2055 6732

Proboszcz i kancelaria tel. 86 216 39 55, wikariat tel. 86 216 94 50

E'mail: brunon.lomza@gmail.com

strona internetowa: www.brunon.lomza.pl